

- przeprowadzenie rozprawy przy drzwiach zamkniętych zgodnie z art. 31 statutu Trybunału Sprawiedliwości UE i art. 109 regulaminu postępowania przed Sądem, o ile Sąd uzna za konieczne przeprowadzenie rozprawy w niniejszej sprawie; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że:

- strona pozwana naruszyła art. 31 i 35 karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz ogólnie ogólnego obowiązku staranności, gdyż nie zapewniła, by VL skorzystał z prawa do rzetelnych i sprawiedliwych warunków pracy i właściwej opieki zdrowotnej i pomocy medycznej;
- z racji bezprawnego zachowania strony pozwanej VL poniósł szkodę majątkową polegającą na znacznym obniżeniu swych (obecnych i przyszłych) zarobków zawodowych oraz szkodę niemajątkową wynikającą z nieodwracalnego i poważnego pogorszenia swego fizycznego i psychicznego stanu, złamania kariery politycznej i naukowej oraz bardzo znacznego pogorszenia życia towarzyskiego i osobistego;
- z racji bezprawnego zachowania strony pozwanej VM poniósł szkodę majątkową w postaci utraty zarobku; oraz
- z racji bezprawnego zachowania strony pozwanej VM, VN i VO ponieśli szkodę majątkową polegającą na poniesieniu szeregu kosztów administracyjnych i prawnych oraz miesięcznych wydatków na opiekę oraz doznali szkody niemajątkowej.

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2018 r. – VP/ Cedefop

(Sprawa T-187/18)

(2018/C 166/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VP (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejskie centrum kształcenia zawodowego (Cedefop)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 12 maja 2017 r. oddalającej podanie strony skarżącej o przedłużenie umowy o pracę na czas nieokreślony;
- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 1 grudnia 2017 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej z dnia 9 sierpnia 2017 r. na decyzję z dnia 12 maja 2017 r.;
- zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez stronę skarżącą, szacowaną ex aequo et bono na kwotę 100 000 (sto tysięcy) EUR;
- zasądzenie odszkodowania za szkodę poniesioną przez stronę skarżącą; oraz
- zasądzenie zwrotu wszystkich kosztów poniesionych przez stronę skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty, podnosząc, że: decyzja strony pozwanej o nieprzedłużeniu umowy o pracę strony skarżącej została wydana z naruszeniem prawa do bycia wysłuchanym, obowiązku staranności, obowiązku uzasadnienia oraz z naruszeniem obowiązku wysłuchania bezpośredniego przełożonego; decyzja ta jest dotknięta oczywistym błędem w ocenie oraz wadliwa z powodu nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 12 marca 2018 r. – Papaconstantinou i in. / Rada i in.

(Sprawa T-188/18)

(2018/C 166/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Adonis Papaconstantinou (Nikozja, Cypr) i 722 innych (przedstawiciele: adwokaci A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris i C. Velaris, A. Robertson, QC, oraz G. Rothschild, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny, Eurogrupa (reprezentowana przez Radę Unii Europejskiej) oraz Unia Europejska (reprezentowana przez Komisję Europejską)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— zasądzenie od pozwanych na rzecz skarżących kwot wskazanych w załączonym do skargi wykazie, powiększonych o odsetki naliczane od dnia 26 marca 2013 r. do dnia wydania wyroku przez Sąd, z tytułu odszkodowania za szkody poniesione w wyniku decyzji Eurogrupy dotyczących uporządkowanej likwidacji Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (zwanego dalej „Laiki Bank”), umorzenia lub konwersji długu (bail-in) Bank of Cyprus Public Company Limited (zwanego dalej „Bank of Cyprus”) oraz zbycia aktywów i oddziałów rzeczonych banków w Grecji lub w wyniku udzielenia awaryjnego wsparcia płynnościowego (ELA) na rzecz Laiki Bank za zgodą Europejskiego Banku Centralnego i późniejszego przeniesienia, pod kierownictwem Europejskiego Banku Centralnego, jednostronnego zobowiązania na Bank of Cyprus;

lub, ewentualnie:

— uznanie, że pozwani ponoszą odpowiedzialność pozaumowną, i określenie procedury celem ustalenia rzeczywistej, możliwej do pokrycia straty poniesionej przez skarżących;

i w każdym wypadku:

— obciążenie pozwanych poniesionymi przez skarżących kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty, które co do zasady są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-147/18, *APG Intercon i in./Rada i in.* lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2018 r. – Lipitalia 2000 i Assograssi / Komisja

(Sprawa T-189/18)

(2018/C 166/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Lipitalia 2000 SpA (Turyn, Włochy), Assograssi – Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Moretto)